

Un mitjà propi

■ Potser és que som un sentimental, però m'és impossible separar «Es Diari» d'aquella primera imatge que en vaig tenir, fa moltíssims anys, quan jo encara era un adolescent, de la rebuda que me van fer el doctor Seguí i en Paco. D'aquelles nits d'estiu que s'allargaven fins a les quatre, les cinc, o fins i tot les sis de la matinada, amb la renou de fons de les linotípies i l'olor de tinta.

Rallàvem de política en un ambient que encara estava trinxat pel record de la Guerra Civil i per aquella repressió diària que t'obligava a xerrar fluixet fluixet i en què l'únic que et podia animar era l'esperança que qualche dia tot canviaria. No vol dir que tin-

guéssim les mateixes idees, però vol dir que en podíem rallar i que, des de punts de partida diferents, podíem coincidir en l'esperança d'un futur més just, més digne, democràtic.

Han canviat moltes coses des d'aquell temps, però algunes continuen inalterables. La necessitat que Menorca disposi de mitjans de comunicació propis, que posin per davant la idiosincràsia i la

cultura de l'Illa. I que ho facin a partir dels principis del bon periodisme: l'objectivitat en la informació i la diversitat en l'opinió, oberts respectuosament a tothom.

Ja som massa vell per pensar que existeix la perfecció, però, ara que «es Diari» fa vuitanta anys, allò que desitjaria és que avançàs en aquest camí. Un camí que, tot sigui dit, sabem que és costerut i ple d'obstacles.

EMILI PONS I CARRERAS

• BARCELONA

Quatre vegades vint anys!

■ Els francesos tenen una manera molt curiosa i especial per definir «vuitanta» i és «quatre vega-

des vint». En temps passats, «vint» era una manera de quantificar el començament de la joventut.

Fins i tot, Joan Manel Serrat va començar dient «ara que tinc vint anys» i quan va arribar als quaranta va passar a dir «fa vint anys que tinc vint anys»; prest podrà dir «fa vint anys que deia que tenia vint anys després de dir que feia vint anys que havia començat a cantar vint anys endarrere».

Enhorabona a les quatre vegades vint anys passats des del dia un de febrer de 1941, i que pugui seguir sent el diari de més ampli espectre informatiu de mig món.

ANTONI TUDURÍ

• Cerdanyola del Vallès